

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2007. gada 18. jūlijā*

Lieta C-367/05

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LES 35. pantam,

ko *Hof van Cassatie* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2005. gada 6. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 29. septembrī, kriminālajā tiesvedībā pret

Norma Kraaijenbrink.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši J. Klučka [*J. Klučka*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], J. Makarčiks [*J. Makarczyk*] un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents),

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*], sekretāre M. Fereira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 4. jūlijā,

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Krājenbrinkas [*Kraaijenbrink*] vārdā — M. de Būls [*M. De Boel*], *advocaat*,
- Nīderlandes Karalistes vārdā — H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*], pārstāve,
- Čehijas Republikas vārdā — T. Bočeks [*T. Boček*], pārstāvis,
- Grieķijas Republikas vārdā — M. Apesoss [*M. Apessos*], kā arī S. Trekli un M. Tasopulu [*M. Tassopoulou*], pārstāvji,
- Spānijas Karalistes vārdā — M. Munjoss Peress [*M. Muñoz Pérez*], pārstāvis,
- Austrijas Republikas vārdā — K. Pesendorfere [*C. Pesendorfer*], pārstāve,
- Polijas Republikas vārdā — J. Pjetrass [*J. Pietras*], pārstāvis,
- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — V. Bogensbergers [*W. Bogensberger*] un R. Trousterss [*R. Troosters*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 5. decembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 54. pantu, apskatot to kopsakarā ar 71. pantu, Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas 1985. gada 14. jūnija Nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV 2000, L 239, 19. lpp., turpmāk tekstā — “KĪSN”), kas parakstīta 1990. gada 19. jūnijā Šengenā (Luksemburga).

- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar Beļģijā uzsāktu kriminālprocesu pret Krājenbrinku par pretlikumīgas narkotisko vielu tirdzniecības rezultātā iegūto līdzekļu legalizēšanas darījumu veikšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesības

- 3 Atbilstoši 1. pantam Protokolā, ar ko Šengenas *acquis* iekļauj Eiropas Savienības sistēmā un kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un ar Amsterdamas līgumu — Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam (turpmāk tekstā — “Protokols”), trīspadsmit Eiropas Savienības dalībvalstis, tostarp Beļģijas Karaliste un Nīderlandes

Karaliste, ir pilnvarotas Savienības, ES un EK līgumu juridiskā un institucionālā regulējuma ietvaros izveidot ciešāku savstarpēju sadarbību Šengenas *acquis* piemērošanas jomās, kā tas ir definēts minētā protokola pielikumā.

- 4 Tādējādi definētā Šengenas *acquis* daļu tostarp veido Līgums starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV 2000, L 239, 13. lpp.), kas ir parakstīts Šengēnā 1985. gada 14. jūnijā, kā arī KĪŠN.
- 5 Atbilstoši Protokola 2. panta 1. punkta pirmajai daļai, sākot ar datumu, kad stājās spēkā Amsterdamas līgums, — 1999. gada 1. maiju — minētā protokola 1. pantā paredzētajām trispadsmit dalībvalstīm nekavējoties tiek piemērots Šengenas *acquis*.
- 6 Piemērojot Protokola 2. panta 1. punkta otrās daļas otro teikumu, Eiropas Savienības Padome 1999. gada 20. maijā pieņēma Lēmumu 1999/436/EK, ar ko atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma un Līguma par Eiropas Savienību attiecīgajiem noteikumiem nosaka tiesisko bāzi visām normām un lēmumiem, kas veido Šengenas *acquis* (OV L 176, 17. lpp.). No šā lēmuma 2. panta kopsakarā ar tā A pielikumu izriet, ka Padome ir izvēlējusies, pirmkārt, LES 34. un 31. pantu un, otrkārt, LES 34., 30. un 31. pantu, kas iekļauti Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļā ar nosaukumu “Noteikumi par policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās”, kā juridisko pamatu attiecīgi KĪŠN 54.–58. un 71. pantam.

- 7 KĪŠN 54. pants, kas veido III sadaļas ar virsrakstu “Policija un drošība” 3. nodaļas ar nosaukumu “*Ne bis in idem* principa piemērošana” daļu, paredz:

“Personu, kura ar galīgu tiesas spriedumu notiesāta vienā Līgumslēdzējā pusē, nedrīkst par to pašu nodarījumu notiesāt citā Līgumslēdzējā pusē, ar nosacījumu, ka notiesāšanas gadījumā sods jau ir izciests, to izcieš vai to vairs nevar izpildīt atbilstīgi tās Līgumslēdzējas puses likumiem, kurā spriedums pieņemts.”

- 8 KĪŠN 58. pants, kas ietverts šajā pašā nodaļā, nosaka:

“Iepriekšminētie noteikumi neliedz, īstenojot *Ne bis in idem* principu attiecībā uz citās valstīs pieņemtiem tiesu nolēmumiem, īstenojot valsts noteikumus ar plašāku piemērojumu.”

- 9 KĪŠN 71. pants, kas veido tās pašas III sadaļas 6. nodaļu ar nosaukumu “Narkotiskās vielas”, noteic:

“1. Attiecībā uz tiešu vai netiešu jebkādu narkotisku un psihotropu vielu, tostarp Indijas kaņepju, tirdzniecību, kā arī šo ražojumu un vielu glabāšanu ar mērķi tās tirgot vai eksportēt Līgumslēdzējas puses apņemas atbilstīgi pastāvošajām Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencijām noteikt [...] pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu un apkarotu nelikumīgu [pretlikumīgu] tirdzniecību ar narkotiskām un psihotropām vielām.

2. [...] Līgumslēdzējas puses apņemas ar administratīviem un krimināltiesiskiem pasākumiem novērst un apkarot narkotisku un psihotropu vielu, tostarp Indijas kaņepju, nelikumīgu [pretlikumīgu] eksportu, kā arī šo ražojumu un vielu tirdzniecību, piegādi un glabāšanu.

[..]

5. Līgumslēdzējas puses dara visu iespējamo, lai novērstu un apkarotu negatīvās sekas, ko izraisa nelikumīgs [pretlikumīgs] pieprasījums pēc jebkādam narkotiskām un psihotropām vielām (tostarp Indijas kaņepēm). [..]”

- 10 No 1999. gada 1. maija *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* (OV L 114, 56. lpp.) publicētās informācijas par Amsterdamas līguma spēkā stāšanās datumu izriet, ka Beļģijas Karaliste ir pieņēmusi deklarāciju saskaņā ar LES 35. panta 2. punktu, ar kuru tā ir pieņēmusi Tiesas kompetenci lemt saskaņā ar LES 35. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem noteikumiem.

Starptautiskās tiesības

- 11 Apvienoto Nāciju Organizācijas Vienotās konvencijas par narkotiskajām vielām (turpmāk tekstā — “Vienotā konvencija”), kas ir noslēgta Ņujorkā 1961. gada 30. martā, 36. pants ir izteikts šādi:

“1. a) neskarot konstitucionālo tiesību normas, katra Līgumslēdzēja puse veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai šīs konvencijas noteikumiem neatbilstīga

narkotisko vielu audzēšana un produkcija, ražošana, ieguve, sagatavošana, uzglabāšana, piedāvāšana, laišana apgrozībā, izplatīšana, pirkšana, pārdošana, piegāde, noteiktos gadījumos arī kurtāža, nosūtīšana, tranzīts, pārvadāšana, importēšana un eksportēšana vai jebkāda cita darbība, kas atbilstoši attiecīgās Puses viedoklim ir pretrunā ar šīs konvencijas noteikumiem, ir sodāmi noziedzīgi nodarījumi, ja tie veikti ar nodomu, un par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem ir piespriežams atbilstošs sods, proti, cietumsods vai cita veida sods ar brīvības atņemšanu;

[..]

2. Neskarot katras Līgumslēdzējas puses konstitucionālo tiesību normas, tās tiesību sistēmu un valsts tiesību normas:

- a) i) katra no 1. punktā uzskaitītajām darbībām tiks uzskatīta par atsevišķu noziedzīgu nodarījumu, ja tie ir izdarīti dažādās valstīs;

- ii) tiša dalība vienā no minētajiem nodarījumiem, vienošanās vai mēģinājumi to izdarīt, kā arī tiša sagatavošanās un finanšu darījumi saistībā ar nodarījumiem, kuri norādīti šajā pantā, ir noziedzīgi nodarījumi, kas sodāmi, nosakot 1. punktā paredzēto sodu;

[..].”

Valsts tiesības

12 Beļģijas Kriminālkodeksa 65. pants nosaka:

“Ja viens un tas fakts veido vairākus nodarījumus vai dažādi nodarījumi, kas vienlaikus tiek pēc būtības izskatīti vienā un tajā pašā tiesā, veido ilgstošu un turpinātu noziedzīgu nodomu, tiek piemērots sods par vissmagāko nodarījumu.

Ja tiesa, kas lietu izskata pēc būtības, konstatē, ka nodarījumi, kas iepriekš bijuši priekšmets galīgam spriedumam, un citi tās izskatīšanā esošie fakti — prezumējot, ka tie ir pierādīti, — ir notikuši pirms minētā sprieduma, un līdz ar šiem nodarījumiem parāda ilgstošu un turpinātu noziedzīgu nodomu, jau uzliktais sods ir jāņem vērā, nosakot uzliedzamo sodu. Ja jau uzliktais sods šķiet atbilstošs kā sankcija par visu noziedzīgo rīcību kopumā, tiesai tiesājama jāatzīst par vainīgu un savā spriedumā jānorāda uz jau uzlikto sodu. Kopējais uzliedzamais sods atbilstoši šim pantam nedrīkst pārsniegt maksimālo sodu par vissmagāko nodarījumu.”

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

13 1998. gada 11. decembrī decembrī Krājenbrinku, Nīderlandes pilsoni, *Arrondissementsrechtbank te Middelburg* [Midelburgas Iecirkņa tiesa] (Nīderlande) notiesāja, piespriežot sešu mēnešu ieslodzījumu nosacīti par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar Nīderlandes kriminālkodeksa (*Wetboek van Strafrecht*) 416. pantu par narkotisko vielu tirdzniecības rezultātā iegūto līdzekļu saņemšanu un rīkošanos ar tiem laika periodā no 1994. gada oktobra līdz 1995. gada maijam Nīderlandē.

- 14 Ar 2001. gada 20. aprīļa spriedumu *rechtbank van eerste aanleg te Gent* [Ģentes Pirmās instances tiesa, Beļģija] notiesāja Krājenbrinku, piespriežot divu gadu ieslodzījumu par vairāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu saskaņā ar Beļģijas Kriminālkodeksa 505. pantu, Beļģijā mainot naudas summas, kas bija saņemtas saistībā ar pretlikumīgu narkotisko vielu tirdzniecību Nīderlandē laika periodā no 1994. gada novembra līdz 1996. gada februārim. Šo spriedumu 2005. gada 15. martā apstiprināja *hof van Beroep te Gent, correctionele kamer* [Ģentes Apelāciju tiesas Krimināllietu palāta].
- 15 Atsaucoties uz KĪŠN 71. pantu un Vienotās konvencijas 36. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) un ii) daļu, abas šīs tiesas nolēma, ka Krājenbrinka nevarēja atsaukties uz KĪŠN 54. pantu. Tās uzskatīja, ka noziedzīgie nodarījumi — Nīderlandē pretlikumīgi tirgojot narkotiskās vielas iegūto līdzekļu saņemšana un rīkošanās ar tiem un Beļģijā izdarītie noziedzīgie nodarījumi, kas izpaudās kā, Nīderlandē pretlikumīgi tirgojot narkotiskās vielas saņemto naudas summu legalizēšana, — Beļģijā uzskatāmi par atsevišķiem noziedzīgiem nodarījumiem. Tas tā bija, neraugoties uz vienoto nodomu, kas aptvēra noziedzīgus nodarījumus saistībā ar līdzekļu saņemšanu un rīkošanos ar tiem Nīderlandē un naudas legalizēšanu Beļģijā.
- 16 Krājenbrinka tad iesniedza apelācijas sūdzību par tiesību jautājumu un īpaši izvirzīja KĪŠN 54. pantā paredzētā *ne bis in idem* principa pārkāpumu.
- 17 *Hof van Cassatie* [Kasācijas tiesa] visupirms atzīmē, ka pretēji Krājenbrinkas apgalvotajam konstatējums, ka pastāv “vienots nodoms” prettiesiskajām darbībām Nīderlandē un Beļģijā veiktajai naudas atmazgāšanai, obligāti neietver konstatējumu, ka naudas summas, kas ir bijušas naudas atmazgāšanas darījumu priekšmets Beļģijā, ir pretlikumīgi tirgojot narkotiskās vielas saņemtās naudas summas, par kuru saņemšanu Krājenbrinka jau bija notiesāta Nīderlandē.

- 18 Savukārt no *hof van beroep te Gent* 2005. gada 15. marta sprieduma, par kuru iesniegta apelācijas sūdzība, izriet, ka abās līgumslēdzējās valstīs runa ir par dažādiem nodarījumiem, kuri tomēr ir ilgstoša un turpināta vienota noziedzīga nodoma izpaušme, kas, ja tie visi būtu izdarīti Beļģijā, tiktu uzskatīti par vienotu juridisku faktu, par kuru tiktu lemts saskaņā ar Beļģijas Kriminālkodeksa 65. pantu.
- 19 Attiecīgi *Hof van Cassatie* uzskata, ka rodas jautājums par to, vai jēdziens “tas pats nodarījums” KĪŠN 54. panta izpratnē ir interpretējams tādējādi, ka tas aptver dažādus nodarījumus, kas izpaužas kā, pirmkārt, tas, ka vienā līgumslēdzējā valstī tiek glabāti ieņēmumi no pretlikumīgas narkotisko vielu tirdzniecības, un, otrkārt, valūtas maiņas punktā citā līgumslēdzējā valstī mainot naudas summas ar tādu pašu izcelsmi.
- 20 Šajos apstākļos *Hof van Cassatie* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus jautājumus:

“1) Vai [KĪŠN] 54. pants kopsakarā ar šīs konvencijas 71. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka noziedzīgi nodarījumi — pretlikumīgā narkotiku tirdzniecībā iegūtu līdzekļu iegūšana Nīderlandē, turēšana vai pārskaitīšana no turienes ārvalstu valūtā (nodarījumi, par kuriem tika ierosināta krimināllieta un tika piemērots sods Nīderlandē par saņemšanu un rikošanos saskaņā ar Kriminālkodeksa 416. pantu), kas atšķiras no noziedzīgiem nodarījumiem, ko veido Nīderlandē no pretlikumīgas narkotiku tirdzniecības iegūto naudas līdzekļu mainīšana valūtas maiņas punktos Beļģijā (attiecībā uz ko Beļģijā saskaņā ar Kriminālkodeksa 505. pantu paredz notiesāšanu par noziedzīgā ceļā iegūtas mantas iegūšanu un rikošanos ar to un citu darbību veikšanu ar to), ir jāuzskata par “to pašu nodarījumu” minētā 54. panta izpratnē, ja tiesa konstatē, ka tos aptver vienots nodoms un tādējādi tie ir viens un tas pats nodarījums no juridiskā viedokļa?”

2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša:

vai formulējums “nedrīkst par to pašu nodarījumu notiesāt”, kas ietverts [KĪŠN] 54. pantā, ir jāinterpretē tādējādi, ka formulējums “par to pašu nodarījumu” var ietvert dažādus nodarījumus, ko aptver vienots nodoms un kas līdz ar to veido vienu un to pašu nodarījumu, kas nozīmē, ka tiesājamo nevar notiesāt par naudas legalizēšanu Beļģijā, ja viņš jau ir notiesāts Nīderlandē par citiem nodarījumiem, kas ir izdarīti ar tādu pašu nodomu, neatkarīgi no citiem nodarījumiem, kas ir veikti tajā pašā laikā, bet par kuriem ir kļuvis zināms vai par kuriem kriminālvajāšana Beļģijā tika uzsākta tikai pēc ārvalstu galīgā tiesas sprieduma, vai arī šajā gadījumā minētais formulējums ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā lietā nodarījumu izskatošā tiesa var notiesāt arī par šiem citiem nodarījumiem, ņemot vērā jau uzliktos sodus, ja vien tā neuzskata, ka šie sodi ir pietiekoši attiecībā uz visiem pārkāpumiem, un nodrošinot, ka kopējais uzliktais sods nepārsniedz bargākā soda maksimālo apmēru?”

Par Tiesas kompetenci

21 No šī sprieduma 10. punkta izriet, ka šīs lietas apstākļos Tiesa ir kompetenta lemt par KĪŠN interpretāciju saskaņā ar LES 35. pantu.

22 Šajā sakarā ir svarīgi precizēt, ka KĪŠN 54. pants ir *ratione temporis* piemērojams tādai kriminālajai tiesvedībai kā pamata prāva. Faktiski, lai gan ir tiesa, ka laikā, kad Krājenbrinka pirmo reizi tika Nīderlandē notiesāta, KĪŠN šajā valstī vēl nebija spēkā, taču tā bija spēkā abās attiecīgajās valstīs, kad tiesa, kurā tika celta pēc kārtas otrā apsūdzība, vērtēja *ne bis in idem* principa piemērojamību, kā rezultātā tika iesniegts

šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu (šajā sakarā skat. 2006. gada 9. marta spriedumu lietā C-436/04 *Van Esbroeck*, Krājums, I-2333. lpp., 24. punkts).

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 23 Ievadā jāprecizē, ka nav nozīmēs pirmajā prejudiciālajā jautājumā izvirzītajam apstāklim, ka to nodarījumu, par kuriem piespriests sods pirmajā līgumslēdzējā valstī, juridiskā kvalifikācija atšķiras no to nodarījumu juridiskās kvalifikācijas, par kuriem uzsākta tiesvedība otrajā valstī, to pašu nodarījumu atšķirīga juridiskā kvalifikācija divās dažādās līgumslēdzējās valstīs nav šķērslis tam, lai piemērotu KĪŠN 54. pantu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Van Esbroeck*, 31. punkts).
- 24 Turklāt KĪŠN 71. pants, uz kuru arī norādīts pirmajā jautājumā, neietver nekādus elementus, kas varētu ierobežot KĪŠN 54. panta piemērošanas jomu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Van Esbroeck*, 40. punkts). No tā izriet, ka minētajā 71. pantā izdarītā atsauce uz spēkā esošajām Apvienoto Nāciju Organizācijas Vienotajām konvencijām nav jāsaprot kā šķērslis 54. pantā paredzētā *ne bis in idem* principa piemērošanai (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Van Esbroeck*, 41. punkts).
- 25 Šajos apstākļos ir jāsaprot, ka ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai jēdziens "tas pats nodarījums" KĪŠN 54. panta izpratnē ir izprotams tādējādi, ka tas aptver dažādus nodarījumus, kas izpaužas kā, pirmkārt, tas, ka vienā

līgumslēdzējā valstī tiek glabāti ieņēmumi no pretlikumīgas narkotisko vielu tirdzniecības, un, otrkārt, valūtas maiņas punktā citā līgumslēdzējā mainot naudas summas ar tādu pašu izcelsmi, ja valsts tiesa, kuras izskatīšanā ir pēc kārtas otrā kriminālā tiesvedība, konstatē, ka šos nodarījumus saista vienots noziedzīgs nodoms.

- 26 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir nolēmusi, ka vienīgais kritērijs, kam ir nozīme attiecībā uz KĪŠN 54. panta piemērošanu, ir nodarījuma identiskums, ko saprot kā konkrētu apstākļu, kas savstarpēji nedalāmi saistīti, kopuma esamību (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Van Esbroeck*, 36. punkts; 2006. gada 28. septembra spriedumus lietā *C-467/04 Gasparini* u.c., Krājums, I-9199. lpp., 54. punkts, un lietā *C-150/05 Van Straaten*, Krājums, I-9327. lpp., 48. punkts).
- 27 Lai izlemtu, vai šādu konkrētu apstākļu kopums pastāv, kompetentajai valsts tiesai ir jāizlemj, vai abu tiesvedību būtiskie apstākļi veido konkrētu apstākļu, kas savstarpēji ir nedalāmi saistīti laikā, vietā un pēc to objekta, kopumu (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Van Esbroeck*, 38. punkts; lietā *Gasparini* u.c., 56. punkts, kā arī lietā *Van Straaten*, 52. punkts).
- 28 No tā izriet, ka sākuma punkts jēdziena “tas pats nodarījums” KĪŠN 54. panta izpratnē vērtējumam ir visaptverošs vērtējums konkrētajām prettiesiskajām darbībām, sakarā ar kurām uzsāktas kriminālās tiesvedības abās līgumslēdzējās valstīs. Tādējādi KĪŠN 54. pants ir piemērojams tikai tad, ja tiesa, kuras izskatīšanā ir otrā kriminālā tiesvedība, konstatē, ka attiecīgās darbības ir laikā, vietā un pēc to objekta savstarpēji nedalāmu darbību kopums.

- 29 Savukārt, ja attiecīgās darbības šādu nedalāmu kopumu neveido, tikai ar apstākli, ka tiesa, kuras izskatīšanā ir otrā tiesvedība, konstatē, ka varbūtējais šo darbību izdarītājs ir rīkojies ar vienotu noziedzīgu nodomu, nepietiek, lai norādītu, ka pastāv konkrētu apstākļu, kas savstarpēji ir nedalāmi, kopums, kuru aptver jēdziens “tas pats nodarījums” KĪŠN 54. panta izpratnē.
- 30 Kā to īpaši uzsvēra Eiropas Kopienu Komisija, subjektīva saikne starp nodarījumiem, sakarā ar kuriem uzsāktas kriminālas tiesvedības divās dažādās līgumslēdzējās valstīs, obligāti nenozīmē, ka pastāv objektīva saikne starp attiecīgajiem nodarījumiem, kurus, līdz ar to varētu nošķirt laikā un vietā, kā arī pēc to rakstura.
- 31 Kas attiecas, konkrētāk, uz tādu situāciju kā pamata tiesvedībā apskatāmā, kurā nav skaidri konstatēts, cik lielā mērā tie ir tie paši finanšu līdzekļi, kas iegūti, pretlikumīgi tirgojot narkotiskās vielas, kas pilnībā vai daļēji ir pamats prettiesiskajai rīcībai abās attiecīgajās līgumslēdzējās valstīs, ir jākonstatē, ka principā šādu situāciju jēdziens “tas pats nodarījums” KĪŠN 54. panta izpratnē var aptvert vienīgi tad, ja var konstatēt objektīvu saikni starp naudas summām abās tiesvedībās.
- 32 Šajā sakarā kompetentajām valsts tiesām ir jāizvērtē, vai visu to faktisko apstākļu, kuri izraisījuši minētās kriminālas tiesvedības pret vienu un to pašu personu abās līgumslēdzējās valstīs, identiskuma un savstarpējās saistības līmenis ir tāds, ka var konstatēt, ka tie ir “tas pats nodarījums” KĪŠN 54. panta izpratnē.
- 33 Turklāt šajā tiesvedībā ir svarīgi precizēt, ka no KĪŠN 58. panta izriet, ka līgumslēdzējām valstīm ir tiesības piemērot plašākas valsts tiesību normas par *ne bis in idem* principu attiecībā uz ārvalstīs pieņemtiem tiesu nolēmumiem.

34 Tomēr KĪŠN 58. pants noteikti neatļauj līgumslēdzējai valstij atturēties no tiesāšanas par nodarījumu, kas saistīts ar narkotiskajām vielām, pārkāpjot savus pienākumus saskaņā ar KĪŠN 71. pantu, apskatot to kopsakarā ar Vienotās konvencijas 36. pantu, tikai tādēļ, ka apsūdzētā persona citā līgumslēdzējā valstī jau ir notiesāta par citiem nodarījumiem, kurus iedvesmojis tas pats noziedzīgais nodoms.

35 Savukārt šīs normas neiestājas pret to, ka valsts tiesībās kompetentās tiesas, kuru izskatīšanā ir otrā tiesvedība, piespriežot sodu, ņem vērā sankcijas, kas jau varbūtēji piespriestas pirmajā tiesvedībā.

36 Ņemot vērā šos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka KĪŠN 54. pants ir interpretējams tādējādi, ka:

— atbilstošs kritērijs minētā panta piemērošanai ir nodarījumu identiskums, ko saprot kā apstākļu, kas ir savstarpēji nedalāmi saistīti, kopuma esamību neatkarīgi no šo apstākļu vai aizsargājamo juridisko interešu juridiskās kvalifikācijas;

— dažādi nodarījumi, kas izpaužas tādējādi, ka, pirmkārt, vienā līgumslēdzējā valstī glabājot naudas līdzekļus, kas iegūti, tirgojot narkotiskas vielas, un, otrkārt, valūtas maiņas punktā citā līgumslēdzējā valstī mainot naudas summas, kas arī iegūtas šādas tirdzniecības rezultātā, nav uzskatāmi par “to pašu nodarījumu” KĪŠN 54. panta izpratnē tikai tāpēc, ka kompetentā valsts tiesa konstatē, ka šos nodarījumus aptver vienots noziedzīgs nodoms;

- tieši šai valsts tiesai ir jānovērtē, vai visu salīdzināmo faktisko apstākļu identiskuma un savstarpējās saistības līmenis ir tāds, ka, ievērojot iepriekš minēto būtisko kritēriju, var konstatēt, ka tas ir “tas pats nodarījums” KĪŠN 54. panta izpratnē.

Par otro jautājumu

- ³⁷ Otrais jautājums ir uzdots tikai gadījumam, ja atbilde uz pirmo jautājumu apstiprinātu, ka vienots noziedzīgs nodoms pats par sevi, ja tas ir izpildīts, ir pietiekams nosacījums, lai ļautu dažādus nodarījumus uzskatīt par “to pašu nodarījumu” KĪŠN 54. panta izpratnē.
- ³⁸ Tā kā Tiesa, atbildot uz pirmo jautājumu, to nav apstiprinājusi, no tā izriet, ka nav nepieciešamības atbildēt uz otro jautājumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ³⁹ Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas 1985. gada 14. jūnija Nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kas parakstīta 1990. gada 19. jūnijā Šengēnā (Luksemburģā), 54. pants ir interpretējams tādējādi, ka:

- **atbilstošs kritērijs minētā panta piemērošanai ir nodarījumu identiskums, ko saprot kā apstākļu, kas ir savstarpēji nedalāmi saistīti, kopuma esamību neatkarīgi no šo apstākļu vai aizsargājamo juridisko interešu juridiskās kvalifikācijas;**

- **dažādi nodarījumi, kas izpaužas tādējādi, ka, pirmkārt, vienā ligumslēdzējā valstī glabājot naudas līdzekļus, kas iegūti, pretlikumīgi tirgojot narkotiskas vielas, un, otrkārt, valūtas maiņas punktā citā ligumslēdzējā valstī mainot naudas summas, kas arī iegūtas šādas tirdzniecības rezultātā, nav uzskatāmi par “to pašu nodarījumu” Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, 54. panta izpratnē tikai tāpēc, ka kompetentā valsts tiesa konstatē, ka šos nodarījumus aptver vienots noziedzīgs nodoms;**

- **tieši šai valsts tiesai ir jānovērtē, vai visu salīdzināmo faktisko apstākļu identiskuma un savstarpējās saistības līmenis ir tāds, ka, ievērojot iepriekš minēto būtisko kritēriju, var konstatēt, ka tas ir “tas pats nodarījums” Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, 54. panta izpratnē.**

[Paraksti]